

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

57. vuosikerta

28. huhtikuuta 2014

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2014/C 129/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i> EUVL C 112, 14.4.2014.	1
---------------	---	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2014/C 129/02	Yhdistetyt asiat C-337/12 P–C-340/12 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 6.3.2014 – Valittajina Pi-Design AG, Bodum France SAS ja Bodum Logistics A/S sekä muina osapuolina Yoshida Metal Industry Co. Ltd ja sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Mustatäpläisestä pinnasta muodostuvien merkkien rekisteröinti — Mitättömäksi julistaminen — Asetus (EY) N:o 40/94 — 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohhta — Selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla)	2
2014/C 129/03	Asia C-409/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 6.3.2014 (Oberster Patent- und Markensenatin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH v. Pfahnl Backmittel GmbH (Tavaramerkit — Direktiivi 2008/95/EY — 12 artiklan 2 kohdan a alakohhta — Menettäminen — Tavaramerkki, josta on sen haltijan toiminnan tai toimimatta jättämisen vuoksi tullut elinkeinotoiminnassa sellaisesta tavarasta tai palvelusta yleisesti käytetty nimitys, jota varten se on rekisteröity — Yhtäältä myyjien ja toisaalta loppukäyttäjien käsitys sanamerkistä "KORNSPITZ" — Erottamiskyvyn menettäminen pelkästään loppukäyttäjien näkökulmasta).	3

2014/C 129/04	Asia C-458/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 6.3.2014 (Tribunale di Trenton (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Lorenzo Amatori ym. v. Telecom Italia SpA ja Telecom Italia Information Technology Srl (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Yrityksen luovutus — Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen — Direktiivi 2001/23/EY — Työsuhteiden siirtyminen liiketoiminnan sellaisen osan sopimusperusteisen luovutuksen yhteydessä, jota ei voida pitää ennen luovutusta olemassa olleena itsenäisenä taloudellisenä yksikkönä)	4
2014/C 129/05	Asia C-595/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 6.3.2014 (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Loredana Napoli v. Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2006/54/EY — Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa — Virkamiesaseman saamisen edellyttämä koulutus — Kurssilta poistaminen pitkittyneen poissaolon vuoksi — Äitiysvapaaseen perustuva poissaolo)	5
2014/C 129/06	Yhdistetyt asiat C-606/12 ja C-607/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 6.3.2014 (Commissione tributaria provinciale di Genova (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyyntöt) – Dresser-Rand SA v. Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli (Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 17 artiklan 2 kohdan f alakohta — Edellytys, jonka mukaan tavara on työn jälkeen lähetettävä takaisin siihen jäsenvaltioon, josta se alun perin lähetettiin tai kuljetettiin)	5
2014/C 129/07	Asia C-206/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 6.3.2014 (Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Cruciano Siragusa v. Regione Sicilia – Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo (Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Unionin oikeuden yleiset periaatteet — Unionin oikeuden soveltaminen — Unionin oikeuden soveltamisala — Riittävää liittymää ei ole — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)	6
2014/C 129/08	Asia C-650/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux (Ranska) on esittänyt 9.12.2013 – Thierry Delvigne v. Commune de Lesparre Médoc ja Préfet de la Gironde . .	7
2014/C 129/09	Asia C-661/13: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 13.12.2013 – Astellas Pharma Inc. v. Polpharma SA Pharmaceutical Works	7
2014/C 129/10	Asia C-6/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 9.1.2014 – Wucher Helicopter GmbH ja Euro-Aviation Versicherungs AG v. Fridolin Santer	8
2014/C 129/11	Asia C-10/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 13.1.2014 – J.B.G.T. Miljoen v. Staatssecretaris van Financiën	9
2014/C 129/12	Asia C-14/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 15.1.2014 – X v. Staatssecretaris van Financiën	9
2014/C 129/13	Asia C-17/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 16.1.2014 – Société générale SA v. Staatssecretaris van Financiën	10
2014/C 129/14	Asia C-20/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundespatentgericht (Saksa) on esittänyt 17.1.2014 – BGW Marketing- & Management-Service GmbH v. Bodo Scholz	11
2014/C 129/15	Asia C-62/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverfassungsgericht (Saksa) on esittänyt 10.2.2014 – Peter Gauweiler ym.	11
2014/C 129/16	Asia C-65/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal du travail de Nivelles (Belgia) on esittänyt 10.2.2014 – Charlotte Rosselle v. Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI) ja Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)	13
2014/C 129/17	Asia C-84/14 P: Valitus, jonka Forgital Italy SpA on tehnyt 18.2.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-438/10, Forgital Italy SpA v. Euroopan unionin neuvosto, 4.12.2013 antamasta määräyksestä.	14

2014/C 129/18	Asia C-100/14 P: Valitus, jonka European Medical Association Asbl (EMA) on tehnyt 28.2.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-116/11, European Medical Association v. Euroopan komissio, 11.12.2013 antamasta tuomiosta	14
2014/C 129/19	Asia C-113/14: Kanne 10.3.2014 – Saksan liittotasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto.	15
Unionin yleinen tuomioistuin		
2014/C 129/20	Asia T-592/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – El Corte Inglés v. SMHV – Technisynthese (BTS) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin BTS rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat yhteisön tavaramerkeiksi rekisteröidyt ja kansalliset kuviomerkit TBS — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta).	17
2014/C 129/21	Yhdistetyt asiat T-102/11 ja T-369/12–T-371/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – American Express Marketing & Development v. SMHV (IP ZONE) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemukset sanamerkkien IP ZONE, EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE ja EUROPEAN IP ZONE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkeiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta	17
2014/C 129/22	Asia T-202/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – Al Assad v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Syyriaan kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Yksityisen merkitseminen toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloon — Henkilökohtaiset suhteet hallinnon jäseniin — Puolustautumisoikeudet — Oikeudenmukainen oikeudenkäynti — Perusteluvelvollisuus — Todistustaakka — Oikeus tehokkaaseen, tuomioistuimen tarjoamaan oikeussuojaan — Oikeasuhteisuus — Omaisuudensuoja — Oikeus yksityiselämään).	18
2014/C 129/23	Asia T-315/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – Tubes Radiatori v. SMHV – Antrax It (Lämpöpatteri) (Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisön malli, joka esittää lämpöpatteria — Aikaisempi malli — Mitättömyysperuste — Yksilöllisen luonteen puuttuminen — Erilaisen yleisvaikutelman puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 6 artikla ja 25 artiklan 1 kohdan b alakohta — Alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käyminen — Perusteluvelvollisuus).	19
2014/C 129/24	Asia T-348/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – Globosat Programadora v. SMHV – Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin SPORT TV INTERNACIONAL rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki SPORTV — Suhteellinen hylkäysperuste — Näyttö aikaisemman tavaramerkin käytöstä — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 42 artiklan 2 kohta ja asetuksen (EY) N:o 2868/95 22 sääntö.	19
2014/C 129/25	Asia T-381/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – Borrajo Canelo v. SMHV – Tecnoazúcar (PALMA MULATA) (Yhteisön tavaramerkki — Menettämismenettely — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki PALMA MULATA — Tosiasiallinen käyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 51 artiklan 1 kohdan a alakohta — Muoto, jossa on eroavuuksia sellaisissa osissa, jotka eivät vaikuta erottamiskykyyn)	20
2014/C 129/26	Asia T-430/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.3.2014 – Heinrich v. SMHV – komissio (European Network Rapid Manufacturing) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki European Network Rapid Manufacturing — Ehdoton hylkäysperuste — Hallitusten välisen kansainvälisen järjestön tunnuskuvan jäljitelmä — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan h alakohta — Pariisin yleissopimuksen 6 ter artikla)	20
2014/C 129/27	Asia T-373/13 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – Valittajana Alsteens ja muuna osapuolena komissio (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilö — Sopimuksen pidentäminen — Alimmassa oikeusasteessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Oikeus tulla kuulluksi — Sopimusta pidentävän täydennyksen erotettavuus)	21

2014/C 129/28	Asia T-41/14: Kanne 15.1.2014 – Argo Development and Manufacturing v. SMHV – Clapbanner (mainostuotteita)	22
2014/C 129/29	Asia T-43/14: Kanne 13.1.2014 – Heidrick & Struggles International v. SMHV (THE LEADERSHIP COMPANY)	22
2014/C 129/30	Asia T-53/14: Kanne 20.1.2014 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik v. komissio	23
2014/C 129/31	Asia T-56/14: Kanne 24.1.2014 – Evyap v. SMHV – Megusta Trading (DURU)	24
2014/C 129/32	Asia T-58/14: Kanne 27.1.2014 – Stührk Delikatessen Import v. komissio	25
2014/C 129/33	Asia T-59/14: Kanne 23.1.2014 – Blackrock v. SMHV (INVESTING FOR A NEW WORLD).	26
2014/C 129/34	Asia T-61/14: Kanne 28.1.2014 – Monster Energy v. SMHV – Balaguer (icexpresso + energy coffee).	26
2014/C 129/35	Asia T-68/14: Kanne 29.1.2014 – Post Bank Iran v. neuvosto	27
2014/C 129/36	Asia T-71/14: Kanne 30.1.2014 – Swatch v. SMHV – Panavision Europe (SWATCHBALL)	29
2014/C 129/37	Asia T-87/14: Kanne 7.2.2014 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto	30
2014/C 129/38	Asia T-97/14: Kanne 13.2.2014 – Harry's New York Bar v. SMHV – Harrys Pubar (HARRY'S NEW YORK BAR).	31
2014/C 129/39	Asia T-107/14: Kanne 14.2.2014 – Helleenien tasavalta v. komissio	31
2014/C 129/40	Asia T-116/14: Kanne 17.2.2014 – Bunge Argentina v. neuvosto	33
2014/C 129/41	Asia T-123/14: Kanne 17.2.2014 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte v. SMHV – Arçelik (AquaPerfect)	34
2014/C 129/42	Asia T-145/14: Kanne 3.3.2014 – adidas v SMHV – Shoe Branding Europe (Kaksi samansuuntaista raitaa sisältävä kuvio)	35

Virkamiestuumioistuin

2014/C 129/43	Asia F-128/12: Virkamiestuumioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.3.2014 – CR v. parlamentti (Henkilöstö — Palkkaus — Perhevustukset — Huollettavana olevaa lasta koskeva lisä — Perusteettoman edun palautus — Tarkoitus johtaa hallintoa harhaan — Näyttö — Hallintoa vastaan ei voida vedota perusteettoman edun palautusta koskevan vaatimuksen esittämiseksi asetettuun viiden vuoden määräaikaan — Lainvastaisuusväite — Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely — Vastaavuutta koskeva sääntö — Lainvastaisuusväite, joka esitetään ensimmäistä kertaa kanteessa — Tutkittavaksi ottaminen)	36
2014/C 129/44	Asia F-77/13: Virkamiestuumioistuimen määräys (kolmas jaosto) 5.3.2014 – DC v. Europol (Henkilöstö — Europolin henkilöstö — Työkyvyttömyys — Työkyvyttömyyseläke — Korkojen laskeminen — Vahingonkorvausvaatimus — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	36

2014/C 129/45	Asia F-119/13: Kanne 11.12.2013 – ZZ v. komissio	37
2014/C 129/46	Asia F-125/13: Kanne 20.12.2013 – ZZ v. SMHV	37

Oikaisuja

2014/C 129/47	Oikaisu virallisessa lehdessä julkaistuun tiedonantoon asiassa T-689/13 (<i>Euroopan unionin virallinen lehti</i> C 85, 22. maaliskuuta 2014).	39
---------------	---	----

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

(2014/C 129/01)

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

EUVL C 112, 14.4.2014

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 102, 7.4.2014

EUVL C 93, 29.3.2014

EUVL C 85, 22.3.2014

EUVL C 78, 15.3.2014

EUVL C 71, 8.3.2014

EUVL C 61, 1.3.2014

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 6.3.2014 – Valittajina Pi-Design AG, Bodum France SAS ja Bodum Logistics A/S sekä muina osapuolina Yoshida Metal Industry Co. Ltd ja sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

(Yhdistetyt asiat C-337/12 P–C-340/12 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Mustatäpläisestä pinnasta muodostuvien merkkien rekisteröinti — Mitättömäksi julistaminen — Asetus (EY) N:o 40/94 — 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohta — Selvitysaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla)

(2014/C 129/02)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Valittajat: Pi-Design AG, Bodum France SAS ja Bodum Logistics A/S (edustaja: avocat H. Pernez)

Muut osapuolet: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (edustajat: avvocato S. Verea, avvocato K. Muraro ja avvocato M. Balestrieri) ja sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitukset unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-331/10, Yoshida Metal Industry vastaan SMHV – Pi-Design ym., 8.5.2012 antamasta tuomiosta, jolla kyseinen tuomioistuin kumosi sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 20.5.2010 tekemän päätöksen R 1237/2008-1, jolla kumottiin mitättömyysoaston päätös hylätä mitättömyysvaatimus, jonka Pi-Design, Bodum France ja Bodum Logistics A/S olivat esittäneet ja joka koski luokkiin 8 ja 21 kuuluvia tavaroita varten rekisteröityä kuviomerkkiä, joka esittää mustatäpläistä pintaa – Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e kohdan ii alakohta – Merkki, joka muodostuu yksinomaan teknisen tuloksen saavuttamiseksi välttämättömästä tavarantoiminnasta

Tuomiolauselmä

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-331/10, Yoshida Metal Industry v. SMHV – Pi-Design ym. (Kolmion muotoista mustatäpläistä pintaa esittävä tunnus), ja asiassa T-416/10, Yoshida Metal Industry v. SMHV – Pi-Design ym. (Mustatäpläistä pintaa esittävä tunnus), 8.5.2012 antamat tuomiot kumotaan.
- 2) Asiat palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 295, 29.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 6.3.2014 (Oberster Patent- und Markensenatin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH v. Pfahnl Backmittel GmbH

(Asia C-409/12) ⁽¹⁾

(Tavaramerkit — Direktiivi 2008/95/EY — 12 artiklan 2 kohdan a alakohta — Menettäminen — Tavaramerkki, josta on sen haltijan toiminnan tai toimimatta jättämisen vuoksi tullut elinkeinotoiminnassa sellaisesta tavarasta tai palvelusta yleisesti käytetty nimitys, jota varten se on rekisteröity — Yhtäältä myyjien ja toisaalta loppukäyttäjien käsitys sanamerkistä "KORNSPITZ" — Erottamiskyvyn menettäminen pelkästään loppukäyttäjien näkökulmasta)

(2014/C 129/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Patent- und Markensenat

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Backaldrin Österreich The Kornspitz Company GmbH

Vastaaja: Pfahnl Backmittel GmbH

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Oberster Patent- und Markensenat – Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY (EUVL L 299, s. 25) 12 artiklan 2 kohdan a alakohdan tulkinta – Menettämisperusteet – Rekisteröity sanamerkki, josta on tullut kuluttajille kyseisestä tuotteesta yleisesti käytetty nimitys, koska kauppiaat eivät tiedota tavaramerkistä – Kyseisen tuotteen kuvailuun ei ole vaihtoehtoisia nimityksiä – Tavaramerkin haltijan toimimatta jättäminen

Tuomiolauselma

- 1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/95/EY 12 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa tavaramerkin haltija voi menettää tähän tavaramerkkiin liittyvät oikeudet sellaisen tavarahan osalta, jota varten tavaramerkki on rekisteröity, kun mainitusta tavaramerkistä on haltijan toiminnan tai toimimatta jättämisen vuoksi tullut tästä tavarasta yleisesti käytetty nimitys pelkästään sen loppukäyttäjien näkökulmasta.
- 2) Direktiivin 2008/95 12 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä tarkoitetuksi "toimimatta jättämiseksi" voidaan katsoa se, että tavaramerkin haltija pidättyy kehottamasta myyjiä käyttämään tätä tavaramerkkiä enemmän sen tavarahan myynnissä, jota varten mainittu tavaramerkki on rekisteröity.
- 3) Direktiivin 2008/95 12 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että tavaramerkin haltijalle annettujen oikeuksien menetetyksi julistaminen ei edellytä sen määrittämistä, onko tavaralla, jonka yleisesti käytetty nimitys elinkeinotoiminnassa tavaramerkistä on tullut, muita nimityksiä.

⁽¹⁾ EUVL C 399, 22.12.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 6.3.2014 (Tribunale di Trento (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Lorenzo Amatori ym. v. Telecom Italia SpA ja Telecom Italia Information Technology Srl

(Asia C-458/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Yrityksen luovutus — Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen — Direktiivi 2001/23/EY — Työsuhteiden siirtyminen liiketoiminnan sellaisen osan sopimusperusteisen luovutuksen yhteydessä, jota ei voida pitää ennen luovutusta olemassa olleena itsenäisenä taloudellisena yksikkönä)

(2014/C 129/04)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Trento

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Lorenzo Amatori ym.

Vastaajat: Telecom Italia SpA ja Telecom Italia Information Technology Srl (aiemmin Shared Service Center Srl)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Tribunale di Trento – Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yrityksen tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY (EYVL L 82, s. 16) 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 3 artiklan 1 kohdan tulkinta – Liiketoiminnan sellaisen osan sopimusperusteinen luovutus toiselle yritykselle, jota ei voida pitää ennen luovutusta olemassa olleena itsenäisenä taloudellisena yksikkönä ja jossa luovuttajayrityksellä on luovutuksen jälkeen huomattava vaikutusvalta yritysten välisen toimeksiantosuhteen vuoksi ja sen vuoksi, että liiketoiminnallinen riski jää kummankin yrityksen kannettavaksi – Kansallinen lainsäädäntö, jossa sen, että luovutuksensaaja tulee työsuhteiden osapuoleksi luovuttajan sijaan, edellytyksenä ei ole luovutetun yritystoiminnan osan työntekijöiden suostumus

Tuomiolauselmä

- 1) Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yrityksen tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdasta on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa sallitaan yritystoiminnan osan luovutuksen yhteydessä se, että luovutuksensaaja tulee työsuhteiden osapuoleksi luovuttajan sijaan tilanteessa, jossa kyseisen yritystoiminnan osan ei voida katsoa muodostaneen toiminnallisesti itsenäistä taloudellista yksikköä ennen kuin se luovutettiin.
- 2) Direktiivin 2001/23 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdasta on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa sallitaan se, että luovutuksensaaja tulee työsuhteiden osapuoleksi luovuttajan sijaan tilanteessa, jossa luovuttajalla säilyy tarkastellun yritystoiminnan osan luovutuksen jälkeenkin huomattava vaikutusvalta luovutuksensaajaan.

⁽¹⁾ EUVL C 389, 15.12.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 6.3.2014 (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Loredana Napoli v. Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

(Asia C-595/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2006/54/EY — Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa — Virkamiesaseman saamisen edellyttämä koulutus — Kurssilta poistaminen pitkittyneen poissaolon vuoksi — Äitiysvapaaseen perustuva poissaolo)

(2014/C 129/05)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Loredana Napoli

Vastaaja: Ministero della Giustizia – Dipartimento Amministrazione Penitenziaria

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY (EUVL L 204, s. 23) 2 artiklan 2 kohdan c alakohdan, 14 artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan tulkinta – Välitön oikeusvaikutus – Virkamiehen aseman saamiseksi järjestetty kurssi – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan henkilöt, jotka ovat olleet poissa perustellusta syystä yli 30 peräkkäisenä päivänä, eivät voi osallistua kurssille vaan heidän on odotettava seuraavaa kurssia – Äitiysvapaasta johtuva poissaolo

Tuomiolauselma

- 1) Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY 15 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa suljetaan yleisen edun mukaisista syistä äitiysvapaalla oleva nainen sellaisen ammatillisen koulutuksen ulkopuolelle, joka on olennainen osa hänen työtään ja jonka suorittamista edellytetään sekä virkaan vakinaistamiselta että työehtojen parannuksilta, takaamalla hänelle silti oikeus osallistua seuraavaksi järjestettävään koulutukseen, jonka ajankohta ei kuitenkaan ole varma.
- 2) Direktiivin 2006/54 14 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen kansalliseen lainsäädäntöön, jossa ei ole säädetty, että tiettyyn tehtävään voidaan ottaa vain miespuolisia työntekijöitä, mutta jolla viivästytetään sellaisten naispuolisten työntekijöiden pääsyä tähän tehtävään, jotka eivät ole voineet saada täyttä ammatillista koulutusta pakollisen äitiysvapaan vuoksi.
- 3) Direktiivin 2006/54 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 15 artiklan säännökset ovat riittävän selkeitä, täsmällisiä ja ehdottomia voidakseen tuottaa välittömän oikeusvaikutuksen.

⁽¹⁾ EUVL C 86, 23.3.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 6.3.2014 (Commissione tributaria provinciale di Genovan (Italia) esittämät ennakkoratkaisupyyntöt) – Dresser-Rand SA v. Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli

(Yhdistetyt asiat C-606/12 ja C-607/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 17 artiklan 2 kohdan f alakohhta — Edellytys, jonka mukaan tavara on työn jälkeen lähetettävä takaisin siihen jäsenvaltioon, josta se alun perin lähetettiin tai kuljetettiin)

(2014/C 129/06)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione tributaria provinciale di Genova

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Dresser-Rand SA

Vastaaja: Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Commissione tributaria provinciale di Genova – Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 17 artiklan 2 kohdan f alakohdan tulkinta – Siirto toiseen jäsenvaltioon – Tavaraan kohdistuvan työn käsite – Toiminta, jossa tarkistetaan tavaroiden yhteensoveltuvuus – Edellytys, jonka mukaan tavara on työn jälkeen lähetettävä takaisin siihen jäsenvaltioon, josta se alun perin lähetettiin tai kuljetettiin – Mahdollisuus käsitellä tavaroiden lähettämistä toiseen jäsenvaltioon siirtämisenä kun lähetys tapahtuu muuhun kuin lähtöjäsenvaltioon

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 17 artiklan 2 kohdan f alakohtaa on tulkittava siten, että jotta tavaran lähettämisen tai kuljettamisen ei olisi katsottava olevan siirto toiseen jäsenvaltioon, kyseinen tavara on siihen lähetyksen tai kuljetuksen saapumisjäsenvaltiossa tehtyjen töiden suorittamisen jälkeen välttämättä lähetettävä takaisin siinä jäsenvaltiossa olevalle verovelvolliselle, josta se alun perin oli lähetetty tai kuljetettu.

⁽¹⁾ EUVL C 101, 6.4.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 6.3.2014 (Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) – Cruciano Siragusa v. Regione Sicilia – Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Asia C-206/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Unionin oikeuden yleiset periaatteet — Unionin oikeuden soveltaminen — Unionin oikeuden soveltamisala — Riittävää liittymää ei ole — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(2014/C 129/07)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Cruciano Siragusa

Vastaaja: Regione Sicilia – Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö – Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdan tulkinta – Suhteellisuusperiaate – Kansallinen säännöstö, jonka mukaan kaikki maisemansuojelualueella sijaitsevan omaisuuden omistajan suorittamat muutokset edellyttävät ennakkolupaa – Velvollisuus purkaa rakennus siinä tapauksessa, että lupaa ei ole, vaikka omistaja osoittaisi jälkikäteen, ettei suoritettu muutos ole maisemansuojelullisten arvojen vastainen

Tuomiolauselma

Unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata Tribunale amministrativo regionale per la Sicilian (Italia) esittämään kysymykseen.

(¹) EUVL C 207, 20.7.2013.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux (Ranska) on esittänyt
9.12.2013 – Thierry Delvigne v. Commune de Lesparre Médoc ja Préfet de la Gironde**

(Asia C-650/13)

(2014/C 129/08)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal d'instance et de proximité de Bordeaux

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Thierry Delvigne

Vastaajat: Commune de Lesparre Médoc ja Préfet de la Gironde

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että kansallisen lain säännöksessä pysytetään voimassa kielto, joka on lisäksi rajoittamaton ja suhteeton ja jonka mukaan henkilöihin, jotka on tuomittu ennen kuin lievempi rikoslaki nro 94-89 tuli voimaan 1.2.1994, ei voida soveltaa lievempää rangaistusta?
- 2) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 39 artiklaa, jota sovelletaan Euroopan parlamentin vaaleihin, tulkittava siten, että siinä edellytetään, että Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät voi säätää yleistä, rajoittamatonta ja automaattista kieltoa käyttää kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia, jotta ei saada aikaan erilaista kohtelua jäsenvaltioiden kansalaisten välillä?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 13.12.2013 –
Astellas Pharma Inc. v. Polpharma SA Pharmaceutical Works**

(Asia C-661/13)

(2014/C 129/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Astellas Pharma Inc.

Vastaaja: Polpharma SA Pharmaceutical Works

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2001/83/EY (¹) 10 artiklan 6 kohtaa tulkittava siten, että patenttisuojan ulkopuolelle jääminen koskee myös sellaisia käyttöönantamistoimia, joilla kolmas yksinomaan kaupallisista syistä tarjoaa tai toimittaa geneeristen lääkkeiden valmistajalle patentoitua ainetta, jolla geneerisiä lääkkeitä valmistavalla yrityksellä on tarkoitus tehdä tutkimuksia lääkelainsäädäntöön perustuvan myyntiluvan saamiseksi direktiivin 2001/83/EY 10 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- a) Riippuuko erioikeuden myöntäminen kolmannelle siitä, että geneeristen lääkkeiden valmistaja, jolle kolmas on toimittanut aineen, käyttää sen käyttöön annettua ainetta tosiasiallisesti erioikeuden piiriin kuuluviin tutkimuksiin direktiivin 2001/83/EY 10 artiklan 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla? Jääkö aine patenttisuojan ulkopuolelle tällaisessa tapauksessa myös silloin, kun kolmas ei ole tietoinen siitä, että sen ostaja käyttää ainetta erioikeuden piiriin kuuluviin tarkoituksiin, eikä se ole myöskään varmistanut asiaa tämän osalta?

Vai riippuuko erioikeuden myöntäminen kolmannelle siitä, että kolmas saa käyttöönantamistoimiensa ajankohtana lähteä kokonaisolosuhteiden (esim. sen yrityksen toimiala, jolle aine on toimitettu, käyttöön annetun aineen vähäinen määrä, kyseessä olevan aineen patenttisuojan voimassaoloajan päättymisen lähiaikoina, kokemukset myyjän luotettavuudesta) nojalla perustellusti siitä, että geneerisiä lääkkeitä valmistava yritys, jolle aine on toimitettu, käyttää sen käyttöön annettua ainetta yksinomaan erioikeuden piiriin kuuluviin tutkimuksiin markkinoille saattamista koskevan luvan yhteydessä?

- b) Onko kolmannen käyttöönantamistoiimiin ryhtyessään varmistettava omin varotoimenpitein, että sen ostajan käyttää ainetta tosiasiallisesti ainoastaan erioikeuden piiriin kuuluviin tutkimuksiin, ja eroavatko varotoimenpiteet, joihin sen on ryhdyttävä, sen mukaan, onko kyse ainoastaan patentoidun aineen tarjoamisesta vai myös sen toimittamisesta tämän jälkeen?

⁽¹⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL L 311, s. 67), sellaisena kuin se on muutettuna ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY muuttamisesta 31.3.2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/27/EY (EUVL L 136, s. 34).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 9.1.2014 – Wucher Helicopter GmbH ja Euro-Aviation Versicherungs AG v. Fridolin Santer

(Asia C-6/14)

(2014/C 129/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Vastaajat ja Revision-menettelyn valittajat: Wucher Helicopter GmbH ja Euro-Aviation Versicherungs AG

Kantaja ja Revision-menettelyn vastapuoli: Fridolin Santer

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko lentoliikenteen harjoittajia ja ilma-alusten käyttäjiä koskevista vakuutusvaatimuksista 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 785/2004 ⁽¹⁾ 3 artiklan g alakohtaa tulkittava siten, että yhteisön lentoliikenteen harjoittajan käyttämän helikopterin kyydissä oleva henkilö,

— jota kuljetetaan sopimusperusteisesti (tässä: lentoliikenteen harjoittajan ja kyydissä olevan henkilön työnantajan välinen sopimus),

— jota kuljetetaan tietyn työn suorittamista varten (tässä: lumivyöryjen estäminen räjäyttämällä) ja

— joka osallistuu tähän työsuoritukseen siten, että hän toimii ”aluetta tuntevana merkinantajana” ja hänen tehtävänä on ohjaajan ohjeiden mukaisesti avata helikopterin ovi lennon aikana ja pitää sitä sen jälkeen avoinna tietyllä tavalla ja tietyn ajan,

a) on ”matkustaja” vai että

b) hän kuuluu ”lennolla työssä olevaan ohjaamo- tai matkustamohenkilöstöön”?

2) Jos kysymykseen 1 a) vastataan myöntävästi:

Onko tiettyjen kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämisestä 28.5.1999 tehdyn yleissopimuksen ⁽¹⁾ (Montrealin yleissopimus) 17 artiklan 1 kappaletta tulkittava siten, että matkustajan käsitteeseen sisältyy myös asetuksen (EY) N:o 785/2004 3 artiklan g alakohdassa tarkoitettu matkustaja?

3) Jos kysymykseen 2 vastataan kieltävästi:

Onko Montrealin yleissopimuksen 17 artiklan 1 kappaletta tulkittava siten, että yhteisön lentoliikenteen harjoittajan käyttämän helikopterin kyydissä oleva henkilö on kysymyksessä 1 mainituin edellytyksin ”matkustaja”?

⁽¹⁾ EUVL L 138, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 2001, L 194, s. 39.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 13.1.2014 – J. B.G.T. Miljoen v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-10/14)

(2014/C 129/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: J.B.G.T. Miljoen

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko esillä olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa lähdevaltio on pidättänyt osingonjaosta osinkoveroa, ulkomailla asuvan ja maassa asuvan vertailu ulotettava SEUT 63 artiklan soveltamista varten myös osinkotuloista kannettavaan tuloveroon, josta osinkovero hyvitetään maassa asuvien osalta?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko arvioitaessa sitä, onko ulkomailla asuvan todellinen verorasitus raskaampi kuin Alankomaissa asuvan verorasitus, verrattava ulkomailla asuvalta pidätettyä alankomaalaista osinkoveroa ja Alankomaissa asuvan maksettavaa alankomaalaista tuloveroa, joka lasketaan laskennallisesta tulosta, joka voidaan kohdistaa alankomaalaisista yhtiöistä omistettujen sijoitusosuuksien kokonaisomistukseen osinkojen saantivuonna, vai edellyttääkö unionin oikeus, että jokin muu vertailuperuste on otettava huomioon?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 15.1.2014 – X v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-14/14)

(2014/C 129/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: X

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko käsiteltävän kaltaisessa tapauksessa, jossa lähdevaltio on pidättänyt osingonjaosta osinkoveroa, ulkomailla asuvan ja maassa asuvan vertailu ulotettava SEUT 63 artiklan soveltamista varten myös osinkotuloista kannettavaan tuloveroon, josta osinkovero hyvitetään maassa asuvien osalta?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko arvioitaessa sitä, onko ulkomailla asuvan todellinen verorasitus suurempi kuin Alankomaissa asuvan verorasitus, verrattava ulkomailla asuvalta pidätettyä alankomaalaista osinkoveroa ja Alankomaissa asuvan maksettavaksi tulevaa alankomaalaista tuloveroa, joka lasketaan laskennallisesta tulosta, joka voidaan kohdistaa alankomaalaisista yhtiöistä omistettujen sijoitusosuuksien kokonaisomistukseen osinkojen saantivuonna, vai edellytetäänkö unionin oikeudessa, että jokin muu vertailuperuste on otettava huomioon? Onko vertailussa otettava huomioon Alankomaissa asuvaan sovellettavat varojen verovapautukset, ja jos on, niin missä laajuudessa (ks. asia C-181/12, Welte, tuomio 17.10.2013 [– –])?
- 3) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko sen arvioinnissa, neutralisoidaanko mahdollisesti syrjivä lähdevero pätevästi lähdevaltion kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tekemällä sopimuksella, riittävää, että i) tässä verosopimuksessa määrätään veronalennuksesta asuinvaltiossa lähdeveron hyvityksen avulla ja että, vaikka tämä mahdollisuus ei ole ehdoton, ii) konkreettisessa tapauksessa asuinvaltion myöntämä veronalennus neutralisoi kokonaan lähdeveron syrjivän osuuden, koska vero kannetaan vain saadun osingon nettomäärästä?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 16.1.2014 –
Société générale SA v. Staatssecretaris van Financiën**

(Asia C-17/14)

(2014/C 129/13)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Société générale SA

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tapauksessa, jossa lähdevaltio on pidättänyt osingonjaosta osinkoveroa, ulkomailla asuvan ja maassa asuvan vertailu ulotettava SEUT 63 artiklan soveltamista varten myös yhteisöveroon, josta osinkovero hyvitetään maassa asuvien osalta?
- 2) a. Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko vertailussa otettava huomioon kaikki kulut, joilla on taloudellinen yhteys niihin osakkeisiin, joiden perusteella osinkoa maksetaan?
b. Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko kuitenkin otettava huomioon kaupassa siirtyneiden osinkojen mahdollinen vähentäminen kyseisten osakkeiden hankintahinnasta ja asiaan kuuluvien osakkeiden omistamisesta mahdollisesti aiheutuneet rahoituskulut?

- 3) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko sen arvioinnissa, neutralisoidaanko mahdollisesti syrjivä lähdeverotus pätevästi lähdevaltion kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tekemän sopimuksen perusteella, riittävää, että i) asiaan kuuluvaan verosopimukseen sisältyy sen kannalta merkityksellinen määräys ja että, vaikkei tämä mahdollisuus ole ehdoton, ii) se johtaa konkreettisesti tapauksessa siihen, ettei ulkomailla asuvan verorasitus Alankomaissa ole korkeampi kuin Alankomaissa asuvan? Jos hyvitys on sinä vuonna, jolta osinkoja on saatu, riittämätön, onko neutralisoinnin arvioinnin kannalta merkitystä sillä mahdollisuudella, että hyvittämättä jäänyt osuus voidaan siirtää ja hyvittää myöhemmin vuosina?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundespatentgericht (Saksa) on esittänyt 17.1.2014 – BGW
Marketing- & Management-Service GmbH v. Bodo Scholz**

(Asia C-20/14)

(2014/C 129/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundespatentgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: BGW Marketing- & Management-Service GmbH

Vastapuoli: Bodo Scholz

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2008/95/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että yleisön keskuudessa voidaan katsoa olevan sekaannusvaara samojen tai samankaltaisten tavaroiden ja palvelujen osalta silloin, kun aikaisempaa keskinkertaisesti erottamiskykyistä sana- ja kuviomerkkiä hallitseva erottamiskykyinen kirjainyhdistelmä otetaan kolmannen uudempaan sanamerkkiin siten, että kyseinen kirjainyhdistelmä liitetään tuota kirjainyhdistelmää kuvaavaan sanayhdistelmään, joka selvittää kirjainyhdistelmää kuvaavien sanojen lyhenteenä?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 22.10.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/95/EY (EUVL L 299, s. 25).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverfassungsgericht (Saksa) on esittänyt 10.2.2014 – Peter
Gauweiler ym.**

(Asia C-62/14)

(2014/C 129/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverfassungsgericht

Pääasian asianosaiset

1) Perustuslain vastaisuutta koskeva menettely

Kantajat: Peter Gauweiler, Bruno Bandulet, Wilhelm Hankel, Wilhelm Nölling, Albrecht Schachtschneider, Joachim Starbatty, Roman Huber ym., ja Johann Heinrich von Stein ym.

Deutscher Bundestagin ja Bundesregierungin osallistuessa asian käsittelyyn

II) Valtioelinten valtiosääntöoikeudellisia riita-asioita koskeva menettely

Hakija: Fraktion DIE LINKE im Bundestag

Vastapuoli: Deutscher Bundestag

Bundesregierungin osallistuessa asian käsittelyyn

Ennakkoratkaisukysymykset

1. a) Onko rahapoliittisten suorien kauppojen teknisistä ominaisuuksista (Technical Features of Outright Monetary Transactions) 6.9.2012 tehty Euroopan keskuspankin neuvoston päätös ristiriidassa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 119 artiklan ja 127 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 17–24 artiklan kanssa, koska siinä ylitetään mainituissa määräyksissä määritetty Euroopan keskuspankin rahapoliittinen mandaatti ja puututaan jäsenvaltioiden toimivaltaan?
Ilmeneekö Euroopan keskuspankin mandaatin ylittäminen erityisesti siitä, että 6.9.2012 tehty Euroopan keskuspankin neuvoston päätös
 - aa) liittyy Euroopan rahoitusvakaussäilyneen tai Euroopan vakaussmekanismin talouspoliittisiin tukiohjelmiin (ehdollisuus)?
 - bb) siinä määrätään vain yksittäisten jäsenvaltioiden velkapapereiden ostosta (selektiivisyys)?
 - cc) siinä määrätään ohjelmaan kuuluvien maiden velkapapereiden ostosta Euroopan rahoitusvakaussäilyneen tai Euroopan vakaussmekanismin tukiohjelmien lisäksi (rinnakkaisuus)?
 - dd) sillä saatettaisiin kiertää Euroopan rahoitusvakaussäilyneen tai Euroopan vakaussmekanismien tukiohjelmien rajoituksia ja ehtoja (sääntöjen kiertäminen)?
- b) Onko rahapoliittisten suorien kauppojen teknisistä ominaisuuksista 6.9.2012 tehty Euroopan keskuspankin neuvoston päätös ristiriidassa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklassa vahvistetun keskuspankkirahoituksen kiellon kanssa?
Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklan vastaista erityisesti se, että 6.9.2012 tehdyssä Euroopan keskuspankin neuvoston päätöksessä
 - aa) ei määrätä minkäänlaisista valtioiden velkapapereiden ostoa koskevista määrällisistä rajoituksista (määrät)?
 - bb) ei määrätä minkäänlaisesta ajallisesta etäisyydestä ensimmäisillä suoritettavien valtioiden velkapapereiden emissioiden ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän jälkimarkkinoilla suorittamien näiden velkapapereiden ostojen välillä (markkinahinnan muodostuminen)?
 - cc) sallitaan se, että kaikki ostetut valtioiden velkapaperit pidetään niiden erääntymiseen saakka (puuttuminen markkinoiden toimintaan)?
 - dd) ei määrätä mitään erityisiä vaatimuksia ostettavien valtioiden velkapapereiden lunastettavuudelle (tappioriski)?
 - ee) määrätään Euroopan keskuspankkijärjestelmän sekä yksityisten ja muiden valtioiden velkapapereiden haltijoiden yhdenvertaisesta kohtelusta (velkaleikkaus)?
2. Toissijaisesti sen tapauksen varalta, että unionin tuomioistuin katsoisi, että rahapoliittisten suorien kauppojen teknisistä ominaisuuksista 6.9.2012 tehdystä Euroopan keskuspankin neuvoston päätöksestä ei voida esittää Euroopan unionin toimielimen toimenpiteenä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitettua ennakkoratkaisupyyntöä:
 - a) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 119 ja 127 artiklaa sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 17–24 artiklaa tulkittava siten, että niissä sallitaan – vaihtoehtoisesti tai päällekkäin – se, että eurojärjestelmä
 - aa) asettaa valtioiden velkapapereiden oston edellytykseksi sen, että on olemassa Euroopan rahoitusvakaussäilyneen tai Euroopan vakaussmekanismin talouspoliittinen tukiohjelma, jota noudatetaan (ehdollisuus)?

- bb) ostaa vain yksittäisten jäsenvaltioiden velkapapereita (selektiivisyys)?
 - cc) ostaa valtioiden velkapapereita ohjelmaan kuuluvilta mailta Euroopan rahoitusvakausvälineen tai Euroopan vakausmekanismin tukiohjelmien lisäksi (rinnakkaisuus)?
 - dd) kiertää Euroopan rahoitusvakausvälineen tai Euroopan vakausmekanismin tukiohjelmien rajoitukset ja ehdot (sääntöjen kiertäminen)?
- b) Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklaa tulkittava keskuspankkirahoituksen kiellon kannalta siten, että siinä sallitaan – vaihtoehtoisesti tai päällekkäin – se, että eurojärjestelmä
- aa) ostaa valtioiden velkapapereita ilman määrällistä rajoitusta (määrät)?
 - bb) ostaa valtioiden velkapapereita ilman että olisi määrätty lyhintä sallittua ajallista etäisyyttä valtioiden velkapapereiden emissioihin ensimarkkinoilla (markkinahinnan muodostus)?
 - cc) pitää kaikki ostetut valtioiden velkapaperit niiden erääntymiseen saakka (puuttuminen markkinoiden toimintaan)?
 - dd) hankkii valtion velkapapereita ilman lunastettavuutta koskevaa vähimmäisvaatimusta (maksukyvyttömyys-riski)?
 - ee) hyväksyy Euroopan keskuspankkijärjestelmän sekä yksityisten ja muiden valtioiden velkapapereiden haltijoiden yhdenvertaisen kohtelun (velkaleikkaus)?
 - ff) vaikuttaa hinnanmuodostukseen ilmaisemalla ostoaikomukset tai toimimalla muilla tavoin siten, että tämä toiminta on ajallisessa yhteydessä euroalueen jäsenvaltioiden velkapaperiemissioihin (kannustaminen ostoihin ensimarkkinoilla)?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal du travail de Nivelles (Belgia) on esittänyt 10.2.2014 –
Charlotte Rosselle v. Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI) ja Union nationale des
mutualités libres (UNM Libres)**

(Asia C-65/14)

(2014/C 129/16)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal du travail de Nivelles

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Charlotte Rosselle

Vastaajat: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI) ja Union nationale des mutualités libres (UNM Libres)

Muu osapuoli: Institut pour l'Egalité des Femmes et des Hommes (IEFH)

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko terveydenhoidon pakollisista vakuutuksista ja korvauksista annetun lain, joka on kodifioitu 14.7.1994, täytäntöönpanosta 3.7.1996 tehdyn kuninkaan päätöksen III osaston III luvun 1 ja 2 jakso ristiriidassa toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19.10.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY⁽¹⁾ sekä miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY⁽²⁾ (uudelleenlaadittu toisinto) kanssa, koska niissä ei säädetä odotusajasta vapauttamisesta sellaisen vakinaisen toimihenkilön osalta, joka on vapautettu tehtävistään henkilökohtaisista syistä ja joka on äitiyslomalla, vaikka näin on irtisanoutuneen vakinaisen toimihenkilön ja irtisanotun vakinaisen toimihenkilön osalta?

⁽¹⁾ EYVL L 348, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 204, s. 23.

Valitus, jonka Forgital Italy SpA on tehnyt 18.2.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-438/10, Forgital Italy SpA v. Euroopan unionin neuvosto, 4.12.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-84/14 P)

(2014/C 129/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Forgital Italy SpA (edustajat: avvocato R. Mastroianni ja avvocato V. Turinetti di Priero)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

Vaatimukset

- asiassa T-438/10, 4.12.2013 annettu määräys, jolla unionin yleinen tuomioistuin jätti tutkimatta kanteen, jolla vaadittiin kumottavaksi tiettyihin teollisuus-, maatalous- ja kalastustuotteisiin sovellettavien yhteisen tullitariffin autonomisten tullien väliaikaisesta suspendoimisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1255/96 muuttamisesta 29.6.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 566/2010 (EUVL L 163, s. 4), on kumottava sikäli kuin kyseisellä asetuksella muutetaan tiettyjen sellaisten tuotteiden nimitystä, joiden osalta yhteisen tullitariffin autonomiset tullit on suspendoitu
- palauttaa Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan mukaisesti asian T-438/10 unionin yleiseen tuomioistuimeen sen ratkaisemiseksi
- velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhaussa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa seuraaviin rikkomisiin ja loukkauksiin: unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 113 artikla; Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa mainittu oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin, tehokkaan oikeussuojan yleinen periaate sekä puolustautumisoikeus. Se väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se vetosi omasta aloitteestaan Forgital Italy SpA:n asiassa T-438/10 nostaman kanteen tutkimatta jättämiseen esittämättä tosiasiallisia ja oikeudellisia syitä, joihin tämä perustui, tai antamatta asianosaisten esittää tätä koskevat huomautuksensa, mitä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 113 artiklassa edellytetään. Valittaja toteaa tästä, ettei sillä, että unionin yleinen tuomioistuin esitti asianosaisille kysymyksen, joka koski sen asiassa T-551/11, BSI v. neuvosto, 5.2.2013 antaman määräyksen mahdollista vaikutusta asiaan T-438/10, ole merkitystä, koska toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoi, asianosaisilta ei olisi pitänyt edellyttää, että ne päättelivät kyseisestä kysymyksestä, että unionin yleinen tuomioistuin pohti mahdollisuutta vedota omasta aloitteestaan tutkimatta jättämiseen.

Valittaja väittää toiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen SEUT 263 artiklan neljännen kohdan viimeisen osan tulkinnassa, kun sitä tarkastellaan yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa mainitun tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden kanssa. Valittajan mukaan 29.6.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 566/2010 ei ole sääntelytoimi, joka edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä.

Valitus, jonka European Medical Association Asbl (EMA) on tehnyt 28.2.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-116/11, European Medical Association v. Euroopan komissio, 11.12.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-100/14 P)

(2014/C 129/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: European Medical Association Asbl (EMA) (edustajat: avvocato A. Franchi, avvocato L. Picciano ja avvocato G. Gangemi)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 11.12.2013 asiassa T-116/11 antama tuomio on kumottava ja asia palautettava unionin yleiselle tuomioistuimelle
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EMA on valittanut unionin tuomioistuimeen unionin yleisen tuomioistuimen 11.12.2013 asiassa T-116/11 antamasta tuomiosta, jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi EMA:n SEUT 268, SEUT 272 ja SEUT 340 artiklan nojalla nostaman kanteen, jolla se vaati sopimuksiin 507760 Dicoems ja 507126 Cocoon perustuvien henkilöstökustannusten korvaamista.

EMA vetoaa valituksensa tueksi seuraaviin valitusperusteisiin.

Ensimmäinen valitusperuste: virheellinen sopimusehtojen ja oikeussääntöjen tulkitseminen ja ilmeisen virheellinen näytön arviointi

EMA väittää, että tuomiota rasittaa virheellinen sovellettavien sopimusehtojen ja oikeussääntöjen tulkitseminen sekä ilmeisen virheellinen näytön arviointi sen vuoksi, että siinä todetaan komission katsoneen perustellusti, ettei EMA ollut Belgian kirjanpitosäännöstössä tarkoitetun tilintarkastustodistuksen laatimisajankohtaan mennessä vastannut laskutetuista mutta vielä maksamatta olleista kustannuksista eikä kirjannut niitä kirjanpitoonsa.

Toinen valitusperuste: ilmeisen virheellinen näytön arviointi ja perusteluvelvollisuuden laiminlyönti

EMA väittää, että tuomion useita kohtia rasittavat vakavat menettelyvirheet puuttuvien, riittämättömien ja ristiriitaisten perustelujen vuoksi. Sen mukaan unionin yleinen tuomioistuin syylistyi lisäksi lukuisiin laiminlyönteihin tai ilmeisiin virheisiin oikeudenkäynnissä esitetyn näytön arvioimisessa. Tuomiosta ilmenee, ettei unionin yleinen tuomioistuin useissa kohdin itse arvioinut EMA:n esittämää näyttöä eikä siten todellisuudessa ottanut kantaa kantajan kannekirjelmässään ja kantajan vastauksessaan esittämiin vaatimuksiin. Unionin yleinen tuomioistuin luotti valittajan mukaan useissa kohdin ehdoitta komission lukuun teetetyn, sopimuksia Cocoon ja Dicoems koskevan tilintarkastuksen loppulausunnon tuloksiin, vaikka EMA oli kanteessaan riitauttanut juuri kyseiset tulokset.

Kolmas valitusperuste: luottamuksensuojaa ja vilpittömyyden yhteistyötä koskevien periaatteiden virheellinen soveltaminen sopimuksen täytäntöönpanoon

EMA väittää, että unionin yleinen tuomioistuin arvioi Belgian oikeutta virheellisesti siltä osin kuin kyse on luottamuksensuojaa ja vilpittömyyden yhteistyötä koskevien periaatteiden soveltamisesta sopimuksen täytäntöönpanoon. Sen mukaan komissio ei noudattanut hankkeiden Dicoems ja Cocoon toteuttamisen yhteydessä sille yleisten sopimusehtojen 11.3.4 kohdan mukaan kuuluvia valvontavelvollisuuksia, joissa mainitaan nimenomaisesti komission velvollisuus valvoa hankkeen toteuttamisen asianmukaisuutta tieteelliseltä, teknologисelta ja taloudelliselta kannalta. Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, ettei komissio ollut laiminlyönyt omaa valvontavelvollisuuttaan tai jättänyt noudattamatta mitään tiettyä sopimusehtoa ja että se oli siten perustellusti määrännyt hankkeita Dicoems ja Cocoon koskevien kahden sopimuksen välittömästä purkamisesta, ja hylkäsi lisäksi virheellisesti sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen perustuvan vahingonkorvausvaatimuksen.

Neljäs valitusperuste: unionin oikeuden periaatteiden virheellinen soveltaminen

EMA vetoaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi useissa kohdin virheellisesti unionin oikeutta, muun muassa suhteellisuusperiaatetta, syrjintäkiellon periaatetta sekä kantajan puolustautumisoikeuksia.

Kanne 10.3.2014 – Saksan liittotasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-113/14)

(2014/C 129/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja A. Wiedmann)

Vastaajat: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii

- maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ 7 artiklan kumoamista
- maataloustuotteiden yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvien tiettyjen tukien ja vientitukien vahvistamista koskevien toimenpiteiden määrittämisestä 16.12.2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1370/2013 ⁽²⁾ 2 artiklan, jossa viitataan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 7 artiklaan, kumoamista
- vahvistamaan mainittujen säännösten vaikutusten voimassaolo siihen asti, kunnes uudet asetukset on annettu asianmukaisen oikeudellisen perustan nojalla
- sekä velvoittamaan vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Saksan liittotasavalta vaatii asetuksen (EU) N:o 1308/2013 7 artiklan kumoamista. Asetus (EU) N:o 1308/2013 annettiin kokonaisuudessaan osana maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla.

Saksan liittotasavallan hallituksen käsityksen mukaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 7 artiklassa on kuitenkin kyse SEUT 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta niin sanotusta hintojen vahvistamiseen liittyvästä toimenpiteestä. Näin ollen Saksan liittotasavallan hallitus on sitä mieltä, että asetuksen (EU) N:o 1308/2013 7 artiklaa ei olisi pitänyt antaa SEUT 43 artiklan 2 kohdan vaan SEUT 43 artiklan 3 kohdan nojalla. Tästä syystä Saksan liittotasavallan hallitus katsoo, että asetuksen (EU) N:o 1308/2013 7 artikla annettiin virheellisen oikeudellisen perustan nojalla.

Saksan liittotasavallan hallituksen mukaan myös asetuksen (EU) N:o 1370/2013 2 artikla, jossa viitataan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 7 artiklaan, tulisi oikeusvarmuuden ja oikeudellisen selkeyden vuoksi kumota. Viittauksellaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 7 artiklaan, joka Saksan liittotasavallan hallituksen käsityksen mukaan on kumottava, myötävaikuttaa asetuksen (EU) N:o 1370/2013 2 artikla virheellisen oikeudellisen käsityksen syntymiseen siitä, että ensiksi mainittu säännös perustuu asianmukaiseen oikeudelliseen perustaan ja on laillinen.

Saksan liittotasavallan hallituksen mukaan ehdottoman välttämättömien etujen turvaamiseksi sekä maatalousyritysten luottamuksensuojan ja yleisemminkin oikeusvarmuuden vuoksi edellä mainittujen säännösten vaikutukset on lisäksi pidettävä SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaisesti voimassa siihen asti, kunnes uudet asetukset on annettu asianmukaisen oikeudellisen perustan nojalla.

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 346, s. 12.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – El Corte Inglés v. SMHV – Technisynthese (BTS)

(Asia T-592/10) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin BTS rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat yhteisön tavaramerkeiksi rekisteröidyt ja kansalliset kuviomerkit TBS — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2014/C 129/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: El Corte Inglés, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: aluksi asianajajat M. López Camba ja J. L. Rivas Zurdo, sitten asianajajat J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela ja I. Munilla Muñoz)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Technisynthese SARL (Saint-Pierre-Montlimart, Ranska)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 23.9.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1380/2009-1), joka koskee Technisynthese SARL:n ja El Corte Inglés, SA:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) El Corte Inglés, SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 12.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – American Express Marketing & Development v. SMHV (IP ZONE)

(Yhdistetyt asiat T-102/11 ja T-369/12–T-371/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemukset sanamerkkien IP ZONE, EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE ja EUROPEAN IP ZONE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkeiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2014/C 129/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: American Express Marketing & Development Corp. (New York, New York, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat V. Spitz, A. Gaul, T. Golda ja S. Kirschstein-Freund)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: J. Crespo Carrillo ja P. Bullock)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanteet SMHV:n toisen valituslautakunnan 1.12.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1125/2010-2), joka koskee hakemusta sanamerkin IP ZONE, ja 12.6.2012 tekemästä päätöksestä (asiat 1451/2011-2, R 1452/2011-2 ja R 1453/2011-2), joka koskee hakemuksia sanamerkkien EUROPE IP ZONE, IP ZONE EUROPE ja EUROPEAN IP ZONE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkeiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanteet hylätään.
- 2) *American Express Marketing & Development Corp.* velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 130, 30.4.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – Al Assad v. neuvosto

(Asia T-202/12) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Syyriaan kohdistettavat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Yksityisen merkitseminen toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden luetteloon — Henkilökohtaiset suhteet hallinnon jäseniin — Puolustautumisoikeudet — Oikeudenmukainen oikeudenkäynti — Perusteluvelvollisuus — Todistustaakka — Oikeus tehokkaaseen, tuomioistuimen tarjoamaan oikeussuojaan — Oikeasuhteisuus — Omaisuudensuoja — Oikeus yksityiselämään)

(2014/C 129/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Bouchra Al Assad (Damaskos, Syyria) (edustajat: asianajajat G. Karouni ja C. Dumont)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: G. Étienne ja M.-M. Joséphidès)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan kumoamaan osittain ensinnäkin Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/782/YUTP täytäntöönpanosta 23.3.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanopäätös 2012/172/YUTP (EUVL L 87, s. 103), toiseksi Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä ja päätöksen 2011/782/YUTP kumoamisesta 29.11.2012 annettu neuvoston päätös 2012/739/YUTP (EUVL L 330, s. 21), kolmanneksi Syyrian tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 36/2012 täytäntöönpanosta 22.4.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 363/2013 (EUVL L 111, s. 1, oikaisu EUVL 2013 L 127, s. 27) ja neljänneksi Syyriaan kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 31.5.2013 annettu neuvoston päätös 2013/255/YUTP (EUVL L 147, s. 14), siltä osin kuin nämä toimet koskevat kantajaa.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Bouchra Al Assad* velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 217, 21.7.2012.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – Tubes Radiatori v. SMHV – Antrax It
(Lämpöpatteri)**

(Asia T-315/12) ⁽¹⁾

*(Yhteisömalli — Mitättömyysmenettely — Rekisteröity yhteisön malli, joka esittää lämpöpatteria —
Aikaisempi malli — Mitättömyysperuste — Yksilöllisen luonteen puuttuminen — Erilaisen
yleisvaikutelman puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 6 artikla ja 25 artiklan 1 kohdan b
alakohhta — Alan muotoilumahdollisuuksien loppuun käyminen — Perusteluvellisuus)*

(2014/C 129/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Tubes Radiatori Srl (Resana, Italia) (edustajat: asianajajat S. Vereja, K. Muraro, M. Balestrieri ja P. Menapace)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: aluksi F. Mattina, sitten P. Bullock)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Antrax It Srl (Resana) (edustaja: asianajaja L. Gazzola)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n kolmannen valituslautakunnan 3.4.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 953/2011-3), joka koskee Antrax It Srl:n ja Tubes Radiatori Srl:n välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) kolmannen valituslautakunnan 3.4.2012 tekemä päätös (asia R 953/2011-3) kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) SMHV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Tubes Radiatori Srl:n oikeudenkäyntikulut.
- 4) Antrax It Srl vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 273, 8.9.2012.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – Globosat Programadora v. SMHV – Sport TV
Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL)**

(Asia T-348/12) ⁽¹⁾

*(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin SPORT TV INTERNACIONAL
rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki SPORTV —
Suhteellinen hylkäysperuste — Näyttö aikaisemman tavaramerkin käytöstä — Asetuksen (EY) N:o 207/
2009 42 artiklan 2 kohta ja asetuksen (EY) N:o 2868/95 22 sääntö)*

(2014/C 129/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Globosat Programadora Ltda (Rio de Janeiro, Brasilia) (edustaja: asianajaja S. Micallef)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Sport TV Portugal, SA (Lissabon, Portugali) (edustajat: asianajajat B. Braga da Cruz ja J. Pimenta)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 23.5.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 2079/2010-4), joka koskee Globosat Programadora Ltda:n ja Sport TV Portugal, SA:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Globosat Programadora Ltda veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 311, 13.10.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – Borrajo Canelo v. SMHV – Tecnoazúcar (PALMA MULATA)

(Asia T-381/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Menettämismenettely — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki PALMA MULATA — Tosiasiallinen käyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 51 artiklan 1 kohdan a alakohta — Muoto, jossa on eroavuuksia sellaisissa osissa, jotka eivät vaikuta erottamiskykyyn)

(2014/C 129/25)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Ana Borrajo Canelo (Madrid, Espanja), Carlos Borrajo Canelo (Madrid) ja Luis Borrajo Canelo (Madrid) (edustaja: asianajaja A. Gómez López)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Schifko)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Tecnoazúcar (Havanna, Kuuba) (edustaja: asianajaja J. Carbonell Callicó)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 21.5.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 2265/2010-2), joka koskee menettämismenettelyä, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Ana Borrajo Canelo, Carlos Borrajo Canelo ja Luis Borrajo Canelo sekä toisaalta Tecnoazúcar.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ana Borrajo Canelo, Carlos Borrajo Canelo ja Luis Borrajo Canelo veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 343, 10.11.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.3.2014 – Heinrich v. SMHV – komissio (European Network Rapid Manufacturing)

(Asia T-430/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki European Network Rapid Manufacturing — Ehdoton hylkäysperuste — Hallitusten välisen kansainvälisen järjestön tunnuskuvan jäljitelmä — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan h alakohta — Pariisin yleissopimuksen 6 ter artikla)

(2014/C 129/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Heinrich Beteiligungs GmbH (Witten, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Theis)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: D. Walicka)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: Euroopan komissio

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 5.7.2012 tekemästä päätöksestä (asia R 793/2011-1), joka koskee Euroopan komission ja Heinrich Beteiligungs GmbH:n välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Heinrich Beteiligungs GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 355, 17.11.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.3.2014 – Valittajana Alsteens ja muuna osapuolena komissio

(Asia T-373/13 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilö — Sopimuksen pidentäminen — Alimmassa oikeusasteessa nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Oikeus tulla kuulluksi — Sopimusta pidentävän täydennyksen erotettavuus)

(2014/C 129/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Geoffroy Alsteens (Marcinelle, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, D. de Abreu Caldas ja J.-N. Louis)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja D. Martin)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus, joka on tehty Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (kolmas jaosto) 8.5.2013 asiassa F-87/12, Alsteens v. komissio (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) antamasta määräyksestä ja jossa vaaditaan sen kumoamista.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa F-87/12, Alsteens v. komissio, 8.5.2013 antama määräys kumotaan.
- 2) Asia palautetaan virkamiestuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 325, 9.11.2013.

Kanne 15.1.2014 – Argo Development and Manufacturing v. SMHV – Clapbanner (mainostuotteita)**(Asia T-41/14)**

(2014/C 129/28)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Argo Development and Manufacturing Ltd (Ra'anana, Israel) (edustaja: asianajaja B. Brisset)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Clapbanner Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 22.10.2013 asiassa R 981/2012-3 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisömalli, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Malli tuotetta "mainostuotteita" varten – rekisteröintinumero 1684325-0001

Yhteisömallin haltija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Yhteisömallin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Väitettiin, että mallilta puuttuu uutuus (yhteisömallista annetun asetuksen 5 artikla) ja yksilöllinen luonne (yhteisömallista annetun asetuksen 6 artikla)

Mitättömyysosaston ratkaisu: Riitautetun yhteisömallin mitättömäksi julistaminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen ja mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hylkääminen

Kanneperusteet: Yhteisömallista annetun asetuksen 4, 5 ja 6 artiklaa on rikottu

Kanne 13.1.2014 – Heidrick & Struggles International v. SMHV (THE LEADERSHIP COMPANY)**(Asia T-43/14)**

(2014/C 129/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Heidrick & Struggles International, Inc. (Chicago, Illinois, Yhdysvallat) (edustaja: barrister A. Norris)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 10.10.2013 tekemän päätöksen asiassa R 338/2013-2

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki THE LEADERSHIP COMPANY luokkiin 35 ja 44 kuuluvia palveluja varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 031 457

Tutkijan päätös: haetun tavaramerkin epääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: yhteisön tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan ja 2 kohdan rikkominen.

Kanne 20.1.2014 – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik v. komissio

(Asia T-53/14)

(2014/C 129/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik (Ottobrunn, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Núñez Müller ja T. Becker)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että komission ja mm. kantajan välillä tehtyjen sopimusten SES6-CT-2004-502596 (HyWays), SES6-CT-2005-019813 (HyApproval) ja SES6-CT-2005-513542 (HarmonHy) puitteissa kantaja on laskenut hankkeen kustannukset sovellettavien sopimusmääräysten, erityisesti yleisten ehtojen II.19 artiklan mukaisesti ja että komissio on siis rikkonut sopimusvelvoitteitaan, kun se antaessaan velvoitusilmoitukset nro 3 241 314 522 ja 3 241 315 423 (HyWays), 3 241 314 527 ja 3 241 314 526 (HyApproval) sekä 3 241 314 519 ja 3 241 313 756 (HarmonHy) laski hankkeen kustannukset eri tavalla;
- toteamaan, että sopimuksen SES6-CT-2004-502596 (HyWays) puitteissa kantaja on saanut yhteisöltä ainoastaan 495 269,48 euron suuruisen rahallisen korvauksen ja että komissio antaessaan velvoitusilmoitukset nro 3 241 314 522 ja 3 241 315 423 lähti virheellisesti siitä olettamasta, että kantaja olisi saanut 604 240,79 euron suuruisen rahallisen korvauksen;
- toteamaan, että kustannukset, jotka komissio luokitteli sopimuksen SES-CT-2005-019813 (HyApproval) puitteissa 15.7.2011 annetun Final Audit Reportin perusteella uudelleen Management (MGT) -kustannuksista Research (RTD) -kustannuksiksi, ovat tosiasiallisesti Management-kustannuksia;
- toteamaan, että kantajan ei edellä mainittujen sopimusten puitteissa tarvitse maksaa yleisten ehtojen II.30 artiklan mukaisia vahingonkorvauksia (liquidated damages);
- toteamaan, että komissio antoi virheellisesti edellä mainitut velvoitusilmoitukset, lukuun ottamatta 1 323,02 euron määrää velvoitusilmoituksen nro 3 241 314 523 (HyWays) osalta, 3 870,02 euron määrää velvoitusilmoituksen nro 3 241 314 527 (HyApproval) osalta sekä 16 868,66 euron määrää velvoitusilmoituksen nro 3 241 314 519 (HarmonHy) osalta, eikä kantaja ei ole komissiolle velkaa velvoitusilmoituksissa mainittuja määriä, lukuun ottamatta tässä mainittuja määriä;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste

- Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen puitteissa, että se käytti hankkeen kustannusten laskemiseen menetelmää, joka on riidanalaisten sopimusten yleisten ehtojen II.19 artiklan mukainen. Se katsoo tämän vuoksi, ettei komissiolla ollut oikeutta kyseenalaistaa sen käyttämää hankkeen kustannusten laskentamenetelmää ja käyttää erilaista laskentamenetelmää antaessaan riidanalaiset velvoitusilmoitukset.

2) Toinen kanneperuste

- Kantaja väittää, että HyWays-hankkeen osalta se sai ainoastaan 495 269,48 euron suuruisen rahallisen korvauksen. Komissio lähti antaessaan velvoitusilmoitukset virheellisesti siitä olettamasta, että kantaja olisi saanut 604 240,79 euron suuruisen rahallisen korvauksen.

3) Kolmas kanneperuste

- Kantaja väittää, että HyApproval-hankkeen osalta komissio luokitteli virheellisesti tietyt kustannukset uudelleen Management (MGT) -kustannuksista Research (RTD) -kustannuksiksi.

4) Neljäs kanneperuste

- Kantaja väittää, ettei komissiolla ole oikeutta vaatia siltä riidanalaista sopimusten yleisten ehtojen II.30 artiklan mukaisia vahingonkorvauksia.

Kanne 24.1.2014 – Evyap v. SMHV – Megusta Trading (DURU)**(Asia T-56/14)**

(2014/C 129/31)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Evyap Sabun Yağ Gliserin Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Istanbul, Turkki) (edustaja: asianajaja J. Güell Serra)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Megusta Trading GmbH (Zürich, Sveitsi)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 6.11.2013 tekemän päätöksen (asia R 1861/2012-4)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: mustavalkoinen kuviomerkki luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten – yhteisön tavaramerkki-hakemus nro 10 185 148

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansalliset tavaramerkit nro 225 515, nro 192 722, nro 29 149 ja nro 31 665 sekä kansainvälinen tavaramerkkirekisteröinti No 802 256 luokkaan 3 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hylkääminen kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 27.1.2014 – Stührk Delikatessen Import v. komissio

(Asia T-58/14)

(2014/C 129/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Stührk Delikatessen Import GmbH & Co. KG (Marne, Saksa) (edustaja: asianajaja J. Sparr)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asiassa AT. 39633 – katkaravut – C(2013)8286 final 27.11.2013 tehdyn ja kantajalle 29.11.2013 tiedoksi annetun komission päätöksen siltä osin kuin se koskee kantajaa
- toissijaisesti kumoamaan kantajalle määrätyn sakon kokonaisuudessaan
- vielä toissijaisesti alentamaan kantajalle vahvistetun sakon määrää ja vahvistamaan enintään 188 300 euron suuruisen sakon.
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja esittää muun muassa seuraavaa:

- Komissio on olettanut virheellisesti, että kantaja olisi osallistunut kokonaiskartelliin Alankomaissa, Belgiassa, Ranskassa ja Saksassa, koska kantaja oli huomionut ainoastaan kyseisillä markkinoilla toimivan kahden vahvan yrityksen yhdelle ostajalle Pohjois-Saksassa antamat hintapuitteet ja ottanut täten osaa vain alueellisesti ja asiallisesti suppeasti rajattuun kilpailusääntöjen vastaiseen sopimukseen
- kantaja ei ollut tukenut muiden rikkomiseen osallistuneiden yritysten välillä hinnoista, määristä ja asiakkaiden jaosta Alankomaiden, Belgian ja Ranskan markkinoilla tehtyjä, komission toteamia sopimuksia tai tiennyt niistä
- komissio ei ottanut huomioon osaa aivan oikein vahvistamistaan tosiseikoista ja se on arvioinut osan näistä tosiseikoista niiden tapahtumisajankohdan ja sisällön vastaisesti väärin. Kantaja arvostelee myös sitä, ettei sakon määrää vahvistettaessa ollut otettu huomioon lukuisia lieventäviä asianhaaroja
- lisäksi komission vuoden 2006 sakoista antamat suuntaviivat ja niiden soveltaminen ovat lainvastaisia ja niillä loukataan täsmällisyysperiaatetta ja rikotaan asetuksenantajan sakon määräämisestä antamia puitteita.

- Kantaja vetoaa toissijaisesti siihen, että komissio poikkese riidanalaisessa menettelyssä olennaisesti sakoista annettujen suuntaviivojen metodiikasta. Se ei ottanut sen takia huomioon sitä, että sakoista annetut suuntaviivat sitovat sitä itsenään ja se ylitti siten sille annetun harkintavallan. Lisäksi komissio on arvioinut tässä menettelyssä kartelliin osallistuneiden yritysten sakkojen määrät mielivaltaisesti ja alentanut kokonaiskartellin päätekijöiden ja yllyttäjien sakkoja – tekojen vakavuudesta tekemiensä omien toteamusten vastaisesti – enemmän kuin kantajan sakkoja.

Kanne 23.1.2014 – Blackrock v. SMHV (INVESTING FOR A NEW WORLD)

(Asia T-59/14)

(2014/C 129/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Blackrock, Inc. (New York, New York, Yhdysvallat) (edustajat: barrister S. Malynicz, solicitor K. Gilbert, solicitor M. Blair)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 573/2013-1 31.10.2013 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki INVESTING FOR A NEW WORLD luokkiin 35 ja 36 kuuluvia palveluita varten – rekisteröintihakemus nro 11 144 706

Tutkijan päätös: Tavaramerkkiä ei voida rekisteröidä

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 2009/207 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 4 kohdan rikkominen

Kanne 28.1.2014 – Monster Energy v. SMHV – Balaguer (icexpresso + energy coffee)

(Asia T-61/14)

(2014/C 129/34)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Monster Energy Company (Corona, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustaja: solicitor P. Brownlow)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Luis Yus Balaguer (Movera, Espanja)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 15.11.2013 tekemän päätöksen (asia R 821/213-2)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanat "icexpresso + energy coffee" sisältävä, luokkiin 9, 3, 32 ja 35 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten rekisteröity kuviomerkki – Yhteisön tavaramerkkihakemus nro 9 950 403

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Aikaisemmat tavaramerkit: luokkiin 5 ja 32 kuuluvia tavaroita varten numeroilla 8 445 711, 8 815 722 ja 8 815 748 rekisteröidyt yhteisön tavaramerkit

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hylkääminen kokonaisuudessaan

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 29.1.2014 – Post Bank Iran v. neuvosto

(Asia T-68/14)

(2014/C 129/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (edustaja: asianajaja D. Luff)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 15.11.2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/661/YUTP (EUVL L 306, s. 18) liitteessä olevan 1 kohdan
- kumoamaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 15.11.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1154/2013 (EUVL L 306, s. 3) liitteessä olevan 1 kohdan
- toteamaan, ettei neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP⁽¹⁾ – sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksen 2012/35/YUTP⁽²⁾ 1 artiklan 7 kohdalla – ja 23.3.2012 annetun asetuksen N:o 267/2012⁽³⁾ 23 artiklan 2 kohdan d alakohtaa ja 46 artiklan 2 kohtaa voida soveltaa kantajaan
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleisellä tuomioistuimella on toimivalta tutkia sekä neuvoston päätöksen 2013/661/YUTP liitteessä olevan 1 kohdan että neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1154/2013 liitteessä olevan 1 kohdan laillisuus ja yhteensopivuus unionin oikeuden yleisten periaatteiden kanssa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvoston päätös 2010/413/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna 23.1.2012 annetun neuvoston päätöksen 2012/35/YUTP 1 artiklan 7 kohdalla, ja 23.3.2012 annetulla neuvoston asetuksella N:o 267/2012 rikotaan unionin oikeutta ja että näin ollen olisi todettava, ettei sitä voida soveltaa kantajaan, mikä merkitsee myös sitä, että 15.11.2013 annettu neuvoston päätös 2013/661/YUTP ja 15.11.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1154/2013, jotka perustuvat edellä mainittuihin säännöksiin, ovat pätemättömiä, seuraavilla perusteilla:
 - 23.3.2012 annetun neuvoston asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 2 kohta on ristiriidassa SEUT 215 artiklan kanssa, koska siinä valtuutetaan neuvosto päättämään kantajaan kohdistuvista pakotteista noudattamatta SEUT 215 artiklassa määrättyä menettelyä
 - neuvoston päätöksellä 2010/413/YUTP, sellaisena kuin se on muutettuna 23.1.2012 annetun neuvoston päätöksen 2012/35/YUTP 1 artiklan 7 kohdalla, ja 23.3.2012 annetun asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan d alakohdalla loukataan SEU:n 2, 21 ja 23 artiklassa ja EU:n perusoikeuskirjassa vahvistettuja henkilöiden perusoikeuksia, koska niissä annetaan neuvostolle rajoittamattomat valtuudet päättää niistä henkilöistä ja yhteisöistä, joille se haluaa asettaa pakotteita katsoessaan, että tällainen henkilö tai yhteisö tukee Iranin hallitusta.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto on tehnyt oikeudellisen virheen ja tosiasioihin liittyvän virheen antaessaan 15.11.2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/661/YUTP ja 15.11.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (EU) N:o 1154/2013 kantajan osalta, koska
 - erityistä syytä Post Bank Iranin sisällyttämiselle luetteloon ei ole perusteltu. Kantaja on selvästi kiistänyt antaneensa taloudellista tukea Iranin hallitukselle. Kantaja ei myöskään tarjonnut ydinaseisiin liittyvää tukea Iranille. Näin ollen vaatimukset, jotka on vahvistettu neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP 20 artiklan 1 kohdan c alakohdassa (sellaisena kuin kyseinen päätös on myöhemmin muutettuna 23.1.2012 annetun neuvoston päätöksen 2012/35/YUTP 1 artiklan 7 kohdalla, 15.10.2012 annetun neuvoston päätöksen 2012/635/YUTP 1 artiklan 8 kohdalla ja 21.12.2012 annetun neuvoston päätöksen 2012/829/YUTP 1 artiklan 2 kohdalla) ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012 (sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna 21.12.2012 annetun neuvoston asetuksen N:o 1263/2012 1 artiklan 1 kohdalla) 23 artiklan 2 kohdan d alakohdassa, eivät täyty.
 - määritessään Post Bank Iraniin kohdistuvista pakotteista vain sillä perusteella, että se on valtionyhtiö, neuvosto on syrjinyt kantajaa suhteessa muihin julkisissa omistuksessa oleviin yhtiöihin, joille ei ole määrätty pakotteita. Neuvosto on näin tehdessään loukannut yhdenvertaisuusperiaatetta, syrjintäkiellon periaatetta ja hyvän hallinnon periaatetta.
 - neuvosto ei ole riittävästi perustellut päätöstään säilyttää kantajan nimi luettelossa pakotteiden kohteina olevista yhteisöistä. Viitattaessa "toimenpiteiden vaikutukseen unionin politiikan tavoitteiden yhteydessä" neuvosto ei ole täsmentänyt, millaiseen vaikutukseen se viittaa ja kuinka toimenpiteillä voidaan päästä tällaiseen vaikutukseen.
 - säilyttämällä kantajan nimen pakotteiden kohteina olevien yhtiöiden luettelossa neuvosto on syyllistynyt harkintavallan väärinkäyttöön. Neuvosto on käytännössä jättänyt noudattamatta unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-13/11 antamaa tuomiota. Neuvosto on jättänyt noudattamatta Euroopan unionin institutionaalista rakennetta ja loukannut kantajan oikeutta saada oikeussuojaa. Neuvosto on myös laiminlyönyt omia velvollisuuksiaan, jotka perustuvat 15.11.2013 annettuun neuvoston päätökseen, koska unionin yleinen tuomioistuin nimenomaisesti kiinnitti neuvoston huomion näihin edellä mainitussa tuomiossa.
 - neuvosto on rikkonut luottamuksensuojan periaatetta, koska se ei ole noudattanut unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota asiassa, jossa neuvosto oli asianosaisena kantajaa vastaan ja jonka neuvosto hävisi; koska se ei noudattanut edes kyseisen tuomion tarkoitusta ja perusteluja; koska se on tehnyt tosiseikkoja koskevan virheen kantajan liiketoiminnan osalta ja siltä osin kuin on kyse kantajan oletetusta suhteesta Iranin hallitukseen; koska se ei ole millään tavalla tutkinut kantajan tosiasiallista roolia ja liiketoimintaa Iranissa, vaikka unionin yleinen tuomioistuin on todennut tämän olevan olennainen seikka siltä osin kuin on kyse EU:n pakotejärjestelmästä Irania vastaan, sekä pitämällä pakotteet voimassa 20.1.2014 jälkeen, jolloin EU sopi tuloa tuottavista toiminnoista Iranin hyväksi, koska Iranin ei enää katsota osallistuvan ydinaseiden levittämistä merkitsevään toimintaan.

- neuvosto on loukannut suhteellisuusperiaatetta. Pakotteiden kohteena on Iranin ydinaseiden levittämiseen liittyvä toiminta. Neuvosto ei ole osoittanut eikä voi osoittaa, että kantaja olisi suoraan tai välillisesti tukenut ydinaseiden levittämistä merkitsevää toimintaa Iranissa. Se ei myöskään enää väitä, että Iran nimenomaisesti myötävaikuttaisi tällaiseen toimintaan Iranissa. Koska pakotteilla ei ole vaikutusta tällaisen toiminnan kannalta, pakotteiden päämäärällä ei voida perustella sellaisten etujen kumoamista, joita kantajalle koituu unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta, eikä sellaista rasitetta, joka niistä aiheutuu koko EU:n oikeussuojajärjestelmälle, puhumattakaan kantajan omaisuudensuojan ja elinkeinon harjoittamista koskevan vapauden loukkaamisesta. Tätä päätelmää vahvistaa se, että neuvosto antoi 20.1.2014 asetuksen, jolla se poisti tiettyjä pakotteita sillä perusteella, että myönnettiin, ettei Iran osallistu ydinaseiden levittämistä merkitsevään toimintaan.

- (¹) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös (EUVL L 195, s. 10).
- (²) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 23.1.2010 annettu päätös 2012/35/YUTP (EUVL L 19, s. 22).
- (³) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1).

Kanne 30.1.2014 – Swatch v. SMHV – Panavision Europe (SWATCHBALL)

(Asia T-71/14)

(2014/C 129/36)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Swatch AG (Biel, Sveitsi) (edustaja: asianajaja P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Panavision Europe Ltd (Greenford, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 11.11.2013 tekemän päätöksen asiassa R 470/2012-2.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki SWATCHBALL luokkiin 9, 35, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 6 543 524

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: kansainvälisesti ja yhteisön tavaramerkeiksi rekisteröidyt kuviomerkit, joihin sisältyy sanaosa swatch ja sanamerkki SWATCH

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: yhteisön tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan rikkominen.

Kanne 7.2.2014 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines ym. v. neuvosto**(Asia T-87/14)**

(2014/C 129/37)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantajat: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teheran), Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Iran), IRISL Europe GmbH (Hampuri, Saksa), IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Iran), Irano Misr Shipping Co. (Teheran), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teheran), Shipping Computer Services Co. (Teheran), Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Teheran), South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teheran) ja Valfajr 8th Shipping Line Co. (Teheran) (edustajat: F. Randolph, QC, barrister M. Lester ja solicitor M. Taher,)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 26.11.2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/685/YUTP (EUVL L 316, s. 46) ja Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 26.11.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1203/2013 (EUVL L 316, s. 1) kantajia koskevilta osin
- toteamaan, ettei Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 10.10.2013 annettua neuvoston päätöstä 2013/497/YUTP (EUVL 2013 L 272, s. 46) eikä Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 muuttamisesta 10.10.2013 annettua neuvoston asetusta (EU) N:o 971/2013 (EUVL 2013 L 272, s. 1) sovelleta
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat tukeutuvat lainvastaisuusväitteeseen vaatiakseen mainittujen lokakuussa 2013 toteutettujen toimenpiteiden toteamista laittomiksi seuraavista syistä: kyseisillä toimenpiteillä ei ole asianmukaista oikeudellista pohjaa; niillä loukataan kantajien perusteltua luottamusta, toimenpiteiden lopullisuutta koskevaa periaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta, non bis in idem -periaatetta ja lainvoimaa koskevaa periaatetta (res judicata); toimenpiteillä syrjitään IRISL-yritystä ja loukataan sen perusoikeuksia ilman perustetta ja suhteettomasti; kantajien puolustautumisoikeuksia on loukattu; kyseiset toimenpiteet merkitsevät neuvoston harkintavallan väärinkäyttöä.

Kantajat vaativat riidanalaisen toimenpiteiden kumoamista seuraaviin kanneperusteisiin vedoten.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan riidanalaisilla toimenpiteillä ei ole asianmukaista oikeudellista perustaa.
- 2) Toisen kanneperusteen mukaan neuvosto teki ilmeisen oikeudellisen virheen, kun se ulotti päätöksensä koskemaan kutakin kantajaa.
- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan neuvosto loukkasi kantajien puolustautumisoikeuksia.
- 4) Neljännen kanneperusteen mukaan riidanalaisilla toimenpiteillä loukataan kantajien perusteltua luottamusta, toimien lopullisuutta koskevaa periaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta, lainvoimaa koskevaa periaatetta (res judicata) ja non bis in idem -periaatetta.
- 5) Viidennen kanneperusteen mukaan riidanalaisilla toimenpiteillä loukataan perusteetta ja suhteettomasti kantajien perusoikeuksia ja erityisesti niiden oikeutta nauttia maineeseensa ja omistusoikeuteensa kohdistuvaa suojaa.

Kanne 13.2.2014 – Harry’s New York Bar v. SMHV – Harrys Pubar (HARRY’S NEW YORK BAR)**(Asia T-97/14)**

(2014/C 129/38)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Harry’s New York Bar SA (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja S. Arnaud)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Harrys Pubar AB (Göteborg, Ruotsi)**Vaatimukset***Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta*

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja malli) ensimmäisen valituslautakunnan yhdistetyissä asioissa R 1038/2012-1 ja R 1045/2012-1 14.11.2013 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Yhteisön tavaramerkin hakija:* Kantaja*Haettu yhteisön tavaramerkki:* Sanamerkki HARRY’S NEW YORK BAR luokkiin 25, 30, 32 ja 43 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten – rekisteröintihakemus nro 3 383 445*Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Vastapuoli valituslautakunnassa*Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Ruotsalaiset tavaramerkit numerot 356 009, 320 026, 315 142, 55 6513-1066 luokkiin 25 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten*Väiteosaston ratkaisu:* Väitteen osittainen hyväksyminen*Valituslautakunnan ratkaisu:* Valituksen osittainen hyväksyminen asiassa R 1038/2012-1 ja valituksen hylkääminen asiassa R 1045/2012-1*Kanneperusteet:* Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 4 kohdan rikkominen

Kanne 14.2.2014 – Helleenien tasavalta v. komissio**(Asia T-107/14)**

(2014/C 129/39)

*Oikeudenkäyntikieli: kreikka***Asianosaiset***Kantaja:* Helleenien tasavalta (asiamiehet: I. Halkias, E. Leftheriotou ja A. Vasilopoulou)*Vastaaja:* Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 12.12.2013 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen, joka on annettu tiedoksi numerolla C(2013) 8743 ja julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä L 338, niiden lukujen osalta, joissa jätetään Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle a) Kreikan tasavallalle varainhoitovuosina 2008–2010 tilatukijärjestelmän alalla aiheutuneet yhteensä 78 813 783,87 euron suuruiset menot b) Kreikan tasavallalle varainhoitovuosina 2006–2010 täydentävien ehtojen alalla aiheutuneet yhteensä 22 230 822,10 euron suuruiset menot
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kumoamisperusteet / Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kumoamisperusteisiin:

1. Oikaisu, josta on määrätty riidanalaisessa päätöksessä asetuksen 1782/2003⁽¹⁾ tilatukijärjestelmän yhteydessä (tukioikeudet):

Ensimmäinen kumoamisperuste:

- Oikaisujen määräämiseltä puuttuu oikeudellinen perusta tilatukioikeuksien laskemisen, kansallisen varannon jakamisen sekä asetuksen 1782/2003 42 ja 43 artiklan, asetuksen 795/2004⁽²⁾ 21 artiklan ja 28 artiklan 1 ja 2 kohdan ja asetuksen 1290/2005⁽³⁾ 31 artiklan virheellisen tulkinnan ja soveltamisen osalta ja
- kiinteämääräiset oikaisut tilatukijärjestelmän yhteydessä on määrätty lainvastaisesti, koska asiakirjasta VI/5530/1997 ilmenevien vanhojen suuntaviivojen soveltamiselle uuteen yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja tilatukijärjestelmään ei ole pätevää oikeudellista perustaa tai vanhojen suuntaviivojen soveltaminen uuteen yhteiseen maatalouspolitiikkaan merkitsee ainakin unionilla rahoitusoikaisujen alalla olevan harkintavallan väärinkäyttöä ja loukkaa samalla vakavasti suhteellisuusperiaatetta.

Toinen kumoamisperuste, joka koskee kaikkien rehualojen huomioon ottamista viitemääriä laskettaessa:

- Komissio on loukannut oikeusvarmuuden periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta sekä ylittänyt sillä olevan harkintavallan rajat ehdottaessaan viiden prosentin kiinteämääräistä oikaisua, kun sen ei pitäisi ehdottaa mitään oikaisua tai pitäisi ainakin rajata oikaisu 2 prosenttiin.

Kolmas kumoamisperuste, joka koskee kaikkien rehualojen huomioon ottamista viitemääriä laskettaessa:

- Asetuksen 2529/2001 4 artiklaa on rikottu, mistä seuraa se, että ehdotetun kiinteämääräisen oikaisun laskentaperusta on epätarkka; laskentaperusta pitäisi rajata 162 920 267,28 euroon vuodelta 2007, 162 528 761,38 euroon vuodelta 2008 ja 161 343 586,94 euroon vuodelta 2009.

Neljäs kumoamisperuste, joka koskee kansallisen varannon jakamista:

- Asetuksen 1782/03 42 artiklan ja asetuksen 795/2004 21 artiklan (kansallisen varannon jakamisperusteet) säännöksiä on tulkittu ja tosiseikkoja arvioitu virheellisesti.

Viides kumoamisperuste, joka koskee kansallisen varannon jakamista:

- Asetuksen 1290/2005 soveltamisedellytykset eivät täyty, koska komission toteamukset kansallisen varannon kansallisista jakamisperusteista eivät merkitse sen rikkomista, ja
- asetuksen 1290/2005 31 artiklaa ja asiakirjasta VI/5530/1997 ilmeneviä suuntaviivoja on tulkittu ja sovellettu väärin, koska ensinnäkin vaikka komission väitteet, jotka koskevat kansallisen varannon jakamisperusteita, näytettäisiinkin toteen, jakamisperusteista ei seurannut maksujen maksamista sellaisille henkilöille, jotka eivät ole oikeutettuja tukeen, eikä niillä aiheutettu vahingonvaaraa maataloustukirahastolle ja toiseksi kyseiset väitteet eivät liity perustavanlaatuisen valvonnan puutteellisuuteen eikä niillä näin ollen voida perustella 10 prosentin suuruisen kiinteämääräisen oikaisun määräämistä.

2. Oikaisu, josta on määrätty riidanalaisessa päätöksessä, täydentävien ehtojen alalla:

Kuudes kumoamisperuste:

- Komission asiakirja AGRI-2005-64043, joka julkaistiin 9.6.2006, ei voi olla oikeudellinen perusta rahoitus-oikaisulle. Joka tapauksessa sillä ei voi olla taannehtivaa vaikutusta maksatusvuoden 2006 oikaisujen määräämiseen.

Seitsemäs kumoamisperuste, joka koskee erityisesti maksatusvuotta 2008:

- Rahoitusoikaisuja määrättäessä on rikottu asetuksen 885/2006 11 artiklassa ja asetuksen 1290/2005 31 artiklassa säädettyä menettelyä ja
- joka tapauksessa komissio erehtyi tosiseikoista ja esitti puutteelliset perustelut tehdessään päätelmän, että olennaisessa valvonnassa täydentävien ehtojen alalla on osoitettu olevan puutteita.

Kahdeksas kumoamisperuste: asiakirjan AGRI-2005-64043 virheellinen soveltaminen:

- Komissio on ylittänyt sillä olevan harkintavallan rajat, minkä seurauksena se on määrännyt todettuihin säännönvastaisuuksiin nähden suhteettoman korkeat oikaisut siltä osin kuin on määrätty 5 prosentin oikaisusta vuosille 2006 ja 2007, ja
- määrätyn oikaisun laskentaperustan määrittämisessä on tehty virhe.

-
- (¹) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, s. 1).
- (²) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 795/2004 (EUVL L 141, s. 1).
- (³) Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005 (EUVL L 209, s. 1).

Kanne 17.2.2014 – Bunge Argentina v. neuvosto

(Asia T-116/14)

(2014/C 129/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bunge Argentina SA (Buenos Aires, Argentiina) (edustajat: asianajajat J. Bellis ja R. Luff)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 19.11.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 (EUVL L 315, s. 2) siltä osin kuin se koskee kantajaa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toimielimet ovat tehneet ilmeisen virheen tosiseikkojen arvioinnissa todetessaan, että soijapapujen ja soijapapujöljyn hinnat olivat olleet siten vääristyneitä, että niihin oli perusteltua soveltaa polkumyyntiä koskevan perusasetuksen ⁽¹⁾ 2 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan toista alakohtaa ei voida soveltaa toimielinten käsiteltävässä asiassa esittämällä tavalla tuontiin Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenmaasta, koska se on ristiriidassa Maailman kauppajärjestön (WTO) polkumyntisopimuksen kanssa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että vahingon arvioinnissa ei ole otettu polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan vastaisesti huomioon tekijöitä, jotka katkaisevat syy-yhteyden väitetyn vahingon ja väitetyksi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välillä.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51).

Kanne 17.2.2014 – BSH Bosch und Siemens Hausgeräte v. SMHV – Arçelik (AquaPerfect)

(Asia T-123/14)

(2014/C 129/41)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Saksa) (edustaja: asianajaja S. Biagosch)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Arçelik AS (Istanbul, Turkki)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 9.12.2013 asiassa R 314/2013-4 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki AquaPerfect luokkaan 7 kuuluvia tavaroita varten – yhteisön tavaramerkkihakemus nro 10 330 454

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön sanamerkki waterPerfect, joka on rekisteröity numerolla 9 444 118 luokkaan 7 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen osittain

Valituslautakunnan ratkaisu: Riidanalaisen päätöksen kumoaminen ja väitteen hylkääminen

Kanneperusteet: Yhteisön tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen

Kanne 3.3.2014 – adidas v SMHV – Shoe Branding Europe**(Kaksi samansuuntaista raitaa sisältävä kuvio)****(Asia T-145/14)**

(2014/C 129/42)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* adidas (Herzogenaurach, Saksa) (edustajat: asianajaja V. von Bomhard ja asianajaja J. Fuhrmann)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia)**Vaatimukset***Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta*

- kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan asiassa R 1208/2012-2 28.11.2013 tekemän päätöksen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Yhteisön tavaramerkin hakija:* Vastapuoli valituslautakunnassa*Haettu yhteisön tavaramerkki:* Tavaramerkki (muuntyyppinen tavaramerkki) luokkaan 25 kuuluvia jalkineita varten – rekisteröintihakemus nro 8 398 141*Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Kantaja*Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Yhteisön tavaramerkit numerot 3 517 646, 3 517 612, 3 517 588, 3 517 661, 4 269 072, 6 081 889; saksalaiset tavaramerkit numerot 944 624, 944 623, 39 950 559, 897 134; kansainvälinen tavaramerkki nro 391 692 luokkiin 18, 25 ja 28 kuuluvia tavaroita varten; ja liike-elämässä Saksassa käytetty rekisteröimätön tavaramerkki/merkki*Väiteosaston ratkaisu:* Väitteen hylkääminen*Valituslautakunnan ratkaisu:* Valituksen hylkääminen*Kanneperusteet:* Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 4 kohdan rikkominen

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.3.2014 – CR v. parlamentti

(Asia F-128/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Palkkaus — Perhevustukset — Huollettavana olevaa lasta koskeva lisä — Perusteettoman edun palautus — Tarkoitus johtaa hallintoa harhaan — Näyttö — Hallintoa vastaan ei voida vedota perusteettoman edun palautusta koskevan vaatimuksen esittämiselle asetettuun viiden vuoden määräaikaan — Lainvastaisuusväite — Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely — Vastaavuutta koskeva sääntö — Lainvastaisuusväite, joka esitetään ensimmäistä kertaa kanteessa — Tutkittavaksi ottaminen)

(2014/C 129/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: CR (edustajat: asianajajat A. Salerno ja B. Cortese)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: V. Montebelle-Demogeot ja E. Taneva)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bauer ja A. Bisch)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus, että päätös periä henkilöstösääntöjen 85 artiklan toisen kohdan nojalla takaisin kantajalle perusteettomasti suoritettut kaikki huollettavana olevaa lasta koskevat lisät eikä ainoastaan tälle viimeisten viiden vuoden aikana perusteettomasti suoritettuja lisiä, on kumottava.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) CR vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.
- 3) Väliintulijana oleva Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 26.1.2013, s. 73.

Virkamiestuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 5.3.2014 – DC v. Europol

(Asia F-77/13) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Europolin henkilöstö — Työkyvyttömyys — Työkyvyttömyyseläke — Korkojen laskeminen — Vahingonkorvausvaatus — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2014/C 129/44)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: DC (edustaja: asianajaja W. Brouwer)

Vastaaja: Euroopan poliisivirasto (Europol) (asiamiehet: D. C. Neumann ja J. Arnould)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus sellaisen päätöksen, jolla vahvistettiin kahdella työmatkalla tapahtuneista kahdesta onnettomuudesta seuranneen täydellisen työkyvyttömyyden johdosta maksetun määrän korot, kumoamiseksi

Määräysosa

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.*
- 2) *DC vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan poliisiviraston oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 352, 30.11.2013, s. 27.

Kanne 11.12.2013 – ZZ v. komissio**(Asia F-119/13)****(2014/C 129/45)***Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: ZZ (edustajat: asianajajat D. de Abreu Caldas ja J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Niiden päätösten kumoaminen, jotka liittyvät kantajien eläkeoikeuksien siirtoon unionin eläkejärjestelmässä, jossa sovelletaan henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevaan 11 ja 12 artiklaan liittyviä uusia yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä

Vaatimukset

- päätökset, joka koskevat kantajille ennen komission palvelukseen tuloa kertyneiden eläkeoikeuksien hyvityslaskelmaa, on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 20.12.2013 – ZZ v. SMHV**(Asia F-125/13)****(2014/C 129/46)***Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset**

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vaatus vuotta 2012 koskevan arviointikertomuksen kumoamisesta ajanjakson 1.10.2011–31.12.2012 osalta ja ajanjaksoksi 1.1.–31.12.2013 asetettujen tavoitteiden kumoamisesta sekä vahingonkorvausvaatimus

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että

- virkamiestuomioistuin kumoaa kantajaa koskevan 15.3.2013 päivätyn arviointikertomuksen (Appraisal Report) ajanjakson 1.10.2011–31.12.2012 osalta
- virkamiestuomioistuin kumoaa SMHV:n kantajalle ajanjaksoksi 01/2013–12/2013 asettamat tavoitteet

- virkamiestuomioistuin velvoittaa SMHV:n maksamaan kantajalle virkamiestuomioistuimen kohtuulliseksi harkitseman suuruisen vahingonkorvauksen kantajalle aiheutuneista aineettomista vahingoista
 - virkamiestuomioistuin velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
-

OIKAISUJA

Oikaisu virallisessa lehdessä julkaistuun tiedonantoon asiassa T-689/13

(Euroopan unionin virallinen lehti C 85, 22. maaliskuuta 2014)

(2014/C 129/47)

Virallisessa lehdessä asiassa T-689/13, Bilbaina de Alquitranes ym. v. komissio julkaistu tiedonanto oikaistaan seuraavasti:

”Kanne 20.12.2013 – Bilbaina de Alquitranes ym. v. komissio**(Asia T-689/13)**

(2014/C 85/37)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantajat: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Biskaja, Espanja); Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tšekin tasavalta); Industrial Química del Nalón, SA (Oviedo, Espanja); Koppers Denmark A/S (Nyborg, Tanska); Koppers UK Ltd (Scunthorpe, Yhdistynyt kuningaskunta); Koppers Netherlands BV (Uithoorn, Alankomaat); Rütgers basic aromatics GmbH (Castrop-Rauxel, Saksa); Rütgers Belgium NV (Zelzate, Belgia); Rütgers Poland Sp. z o.o. (Kędzierzyn-Koźle, Puola); Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Yhdistynyt kuningaskunta); Grupo Ferroatlántica, SA (Madrid, Espanja); SGL Carbon GmbH (Meitingen, Saksa); SGL Carbon GmbH (Bad Goisern am Hallstättersee, Itävalta); SGL Carbon (Passy, Ranska); SGL Carbon, SA (La Coruña, Espanja); SGL Carbon Polska S.A. (Racibórz, Puola), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Saksa) ja Tokai Erftcarbon GmbH (Grevenbroich, Saksa) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem ja C. Mereu)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan riidanalaisen säädöksen siltä osin kuin siinä luokitellaan aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” H400:ksi ja H410:ksi
- velvoittamaan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat aineiden ja seosten luokitukselta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 944/2013 (EUVL L 261, s. 5) osittaista kumoamista siltä osin kuin siinä luokitellaan aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” (CAS-numero 65996-93-2) Aquatic Acute 1:ksi (H400) ja Aquatic Chronic 1:ksi (H410) (jäljempänä ”riidanalainen säädös”).

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen:

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen säädös on lainvastainen, koska sillä rikotaan REACHin ja CLP:n (asetus (EY) N:o 1272/2008) säädöksiä, jotka koskevat aineiden luokittelua vesiympäristölle myrkyllisiksi ja tutkimuksia, jotka on tässä yhteydessä hyväksyttävä, ja loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sikäli kuin siinä hylätään tutkimukset, jotka on tehty REACHin ja OECD:n ohjeiden mukaisesti, ja edellytetään testejä ilman minkäänlaista hyväksyntää yhdenmukaistettua menettelytapaa.

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen säädös on lainvastainen, koska se perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen, sillä siinä ei oteta huomioon aineen ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” inerttejä sisäisiä ominaisuuksia, joilla on varsinkin huomattava vaikutus UV-valotestaukseen ja yhteenlaskumenetelmän soveltamiseen; siinä vahvistetaan M-kertoimia PAH-yhdisteille ilman niiden tutkimusten asianmukaista arviointia, joihin vedotaan, ja siinä hylätään kantajien esittämät tiedot ilman päteviä perusteluja.
 - 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen säädös on lainvastainen, koska sillä loukataan unionin oikeuden avoimuuden ja puolustautumisoikeuksien periaatteita.”
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI